04/07/2019

Όταν οι κελλιώτες μοναχοί πήραν τα όπλα και έδιωξαν τον Βουλγαρικό στρατό

/ Αγιορείτικα

Μετά την απελευθέρωση του Αγίου Όρους, στις 2 Νοεμβρίου 1912, η πλειοψηφία των μοναχών, πλην των Ρώσων, πανηγυρίζει το τέλος της αλλόθρησκης οθωμανικής κατοχής και κυρίως για την αυτονόητη προοπτική ενσωμάτωσης του Αγίου Όρους στον Εθνικό Κορμό.

Ωστόσο η de jure αναγνώριση της Ελληνικής κυριαρχίας στον Άθω, που αρχικά επιχειρήθηκε να αποτραπεί από άλλα ορθόδοξα κράτη, έγινε το 1919 με τη Συνθήκη του Νεϊγύ και οριστικά το 1920 με τη Συνθήκη των Σερβών.

Και ενώ όλη η Ελλάδα πανηγύριζε την απελευθέρωση της Μακεδονίας και το Άγιον

Όρος τη δική του, φανερά πλέον και απροσχημάτιστα στην Ιερά Μονή Ζωγράφου «βρέθηκε» εγκατεστημένος όχι ευκαταφρόνητος σε αριθμό και οπλισμό επίλεκτος για την αποστολή, βουλγαρικός στρατός και η Μονή υπό βουλγαρική κυριαρχία και κατοχή.

Το πίσω μέρος της φωτογραφίας (πάνω) φέρει στα βουλγαρικά την υπογραφή του αρχηγού του αποσπάσματος «Αξιωματικός Γεώργιος Δημητρίεβιτς(;)» και τη σημείωση: «Στρατιώται από την Βουλγαρίαν εις το Άγιον Όρος εις την Μονήν Ζωγράφου, 23 Μαρτίου 1913».

Οι βούλγαροι επιδίωξαν μόνιμη εγκατάσταση στη Μονή Ζωγράφου και στο επίνειο αυτής. Παράλληλα άρχισαν να διεκδικούν μέρος της Αγιορείτικης γης για το βουλγαρικό κράτος. Ύψωσαν τη βουλγαρική σημαία στη μονή και παρέμειναν και όλο το χειμώνα και την άνοιξη του 1913.

Εν τω μεταξύ το απόσπασμα προχώρησε μέχρι τις Καρυές, πρωτεύουσα του Όρους, αλλά εκεί η παρουσία Ελληνικών δυνάμεων συνετέλεσε στην επιστροφή των Βουλγάρων στη μονή Ζωγράφου χωρίς να δημιουργηθούν επεισόδια.

Το ελληνικό κράτος όμως άρχισε να ανησυχεί και να λαμβάνει μέτρα προληπτικώς καθώς οι σχέσεις Ελλήνων και Βουλγάρων οξύνθηκαν τόσο ώστε να επίκειται η κήρυξη πολέμου μεταξύ τους, που άλλωστε συνέβη. Η δύναμη του Ελληνικού στρατού και της Χωροφυλακής, που είχε εγκατασταθεί στο Άγιον Όρος ήταν μικρή.

Έτσι ύστερα από συνεννόηση του Έλληνα αστυνόμου ανθυπομοίραρχου Κωνσταντίνου Βεργογιαννόπουλου με δύο κελλιώτες μοναχούς, τους Γέρομτα Αβέρκιο και Ιωάννη Κομβολογά δημιουργήθηκε εθελοντικό σώμα στις Καρυές από 100 περίπου Έλληνες κελλιώτες και άλλους εργαζόμενους σε διάφορες μονές.

Μετά την έναρξη του Β’ Βαλκανικού πολέμου και την άρνηση του βουλγαρικού στρατού να παραδοθεί σε μονάδα του Ελληνικού στόλου, ομάδα κελλιωτών και λαϊκών με επί κεφαλής τον αστυνόμο, πολιόρκησε την οχυρωμένη μονή Ζωγράφου και έριξε μερικές εκφοβιστικές βολές. Η στενή πολιορκία και η πάροδος του χρόνου ανάγκασαν το βουλγαρικό τμήμα να παραδοθεί στις 21 Ιουνίου/4 Ιουλίου και να μεταφερθεί αιχμάλωτο στον Πειραιά. Εν τω μεταξύ είχε αναγγελθεί η νικηφόρος προέλαση και καταδίωξη του βουλγαρικού στρατού από τον Ελληνικό στις μάχες Κιλκίς- Λαχανά. Κάτι παρόμοιο είχε συμβεί και με την κατάληψη της Θεσσαλονίκης από τον Ελληνικό στρατό όπου οι Βούλγαροι εξεδιώχθησαν με μάχη.

Οι Έλληνες δεν προέβησαν σε καμιά ενέργεια κατά των Ζωγραφιτών μοναχών εφόσον είχαν αποχωρήσει και τα στρατεύματα από εκεί.

Αγιορειτική Φωτοθήκη

Αγιορειτική Φωτοθήκη

Αγιορειτική Φωτοθήκη

Αγιορειτική Φωτοθήκη

Ἀπόσπασμα τοῦ ἐν Ἁγίῳ Ὄρει Ἱεροῦ Λόχου μετά τοῦ γενναίου ἀρχηγοῦ αὐτοῦ Ἀνθυπομοιράρχου κ. Κωνσταντίνου Βεργογιαννοπούλου πρός τό ὁποῖον παρεδόθησαν αἰχμάλωτοι οἱ ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ζωγράφου Βούλγαροι στρατιῶται. Ἰουνίου 21. 1913.

Αγιορειτική Φωτοθήκη

Αγιορειτική Φωτοθήκη

Αγιορειτική Φωτοθήκη